

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obžalovanému **L. B. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/, s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 31. júla 2012 v Bratislave o sťažnostiach obvineného F. N. a matky obvineného A. N. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 29. júna 2012, sp. zn. PK – 1 T 10/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obžalovaného F. N. a matky obžalovaného F. N. A. N. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd zamietol opakovane podané žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby podľa § 79 ods. 3 Tr. por.

Na uvedenom súde boli proti nemu a ďalším spoluobžalovaným podané obžaloby vo veci, v ktorej bol v prípravnom konaní vzatý do väzby a v ďalšej trestnej veci, popísané v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré boli spojené na spoločné konanie tak, ako sa to v odôvodnení rovnako uvádza, spolu s podrobným popisom postupu v konaní.

Proti uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný ústne do zápisnice po jeho vyhlásení.

Odôvodnil ju písomným podaním obhajcu. Uvádza v ňom, že sa nestotožňuje so závermi súdu o pretrvávaní dôvodov väzby. Súd sa nezaoberal argumentami uvedenými v žiadosti o prepustenie z väzby, ktorej sa pridrižiava. Nechápe, prečo je spájaný s údajným

kolúznym konaním niektorého zo spoluobžalovaných. Navrhuje, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Sťažnosť podala aj matka obžalovaného A. N. ako osoba oprávnená podľa §§ 186 ods. 2, 308 ods. 2 Tr. por. Vo svojom podaní uvádza, že odôvodnenie uznesenia je účelové a nedôvodné. Spojenie vecí (ďalšia obžaloba podaná 21. mája 2012) je tiež účelové a má za cieľ predlžovať väzbu v konaní poznačenom neschopnosťou vyšetrovateľov. Žiada nadriadený súd o dôkladné prehodnotenie dôvodov väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) na základe podaných sťažností vec preskúmal v rozsahu uvedenom v § 192 ods. 1 Tr. por. a zistil, že sťažnosti nie sú dôvodné.

Súd prvého stupňa konal a rozhodol vecne správne, v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil. Toto odôvodnenie je potrebné zo strany najvyššieho súdu doplniť len v reakcii na sťažnostné námietky, obsiahnuté u oboch písomných podaniach.

Čo sa týka zaoberania sa dôvodmi žiadosti o prepustenie z väzby (čo je namietané v sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu), tieto dôvody sa zameriavajú na dôkaznú situáciu v konaní. Súd prvého stupňa rieši dotknutú otázku v súvislosti s materiálnou podmienkou väzby, teda dôvodnosťou podozrenia zo spáchania činu (č.l. 8 ods. 2 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Tu uvádza aj svedecké výpovede z prípravného konania, na základe ktorých považuje podozrenie naďalej za dôvodné.

Sťažnostný súd k tomu dodáva, že na hlavnom pojednávaní bola vykonaná len parciálna časť dokazovania, ktorá podozrenie zo spáchania činu, na základe ktorého bola podaná obžaloba, nerozptýlila. Potreba dokázať vinu v súdnom konaní neznamená, že vo vzťahu k materiálnej podmienke väzby nebude braný zreteľ na obsah dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, ktoré neboli doposiaľ vykonané na hlavnom pojednávaní.

Práve vo vzťahu k naposledy označeným dôkazom, konkrétne svedeckým výpovediam, pretrváva aj dôvodná obava z možného ovplyvňovania osôb svedkov. Tým sú dané dôvody kolúznej väzby v rovnakej podobe, aká bola aktuálna v čase rozhodovania

o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby. „Motáky“, o ktorých sa zmieňuje odôvodnenie napadnutého uznesenia v jeho závere, nezohrávajú v tomto smere rozhodujúcu rolu.

Čo sa týka sťažnostných námietok matky obžalovaného, tieto rovnako nie sú dôvodné. Účelom spojenia dvoch trestných vecí nie je predlžovanie väzby. Naopak, zákon v ustanovení § 18 ods. 1 Tr. por. spoločné konanie o trestných činoch toho istého obvineného a o trestných činoch obvinených, ktoré spolu súvisia, primárne predpokladá. V zmysle naposledy označeného ustanovenia toto spojenie v konkrétnom prípade nebráni ukončeniu vecí v primeranej lehote, primeranosť lehoty je však v prípade spojenia vecí samozrejme iná. Celková lehota väzby je v prejednávanej veci limitovaná ustanovením § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por., vzhľadom k právnej kvalifikácii činu vo veci, v ktorej bol obžalovaný vzatý do väzby (čo však neznamená, že musí byť vyčerpaná v celom rozsahu).

Najvyšší súd ešte dodáva, že v prípravnom konaní definované dôvody väzby sa viažu na trestnú vec, v ktorej bola obžaloba podaná ako prvá, teda (2. apríla 2012). Okolnosť, že aj druhá (pripojená) vec dospela do štádia súdneho konania však posilňuje aktuálnosť väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosti obžalovaného a A. N. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková